

TARKA-ZENÉS SZILVESZTERESTI MŰSOR

Néhány percre belekíváncsiskodhatunk egy férj és egy feleség nagyon fontos és nagyon sürgős telefonbeszélgetésébe.

Nae Román és George Mihalache

O, az a telefon..!

Jancsi: (éppen tárcsázott) Már megint foglalt. Vajon kivel dumál annyit a feleségem immár egy álló órája?

(zene)

Nusi: Mondd már, szívem...

Lenke: Hát ha te láttad volna azt a drágalátos szilveszteri frizuráját... Tudod, egy csomó fülcimpához eresztett lokni...

Nusi: Biztos vagy benne, hogy az új barna ruháját veszi fel?

Lenke: Azt. Meg a Romarta cipőjét.

Nusi: Dehogy Romarta! Szövetkezetből vette. Abból, ahol a húga dolgozik.

Lenke: Rég nincs már ott. Most kasszában ül egy Alimantarában, mert válik az urától.

Nusi: Hát nem a konszignáció-féle könyvelőhöz ment hozzá?

Lenke: Nem bizony. Azon már a teáskészlet után túladott. Várj csak, mindjárt elmondom... Hosszú meséje van annak... Hétfőn reggel...

(zene)

Jancsi: Folyton foglalt. (hallatszik a készülék jelzése) Most mit csináljak? (tárcsázik) Halló, reklamációs osztály?

02: Igen...

Jancsi: Kisasszony, legyen szíves nézze meg, mi van a 75-43-mal. Egy órája állandóan foglaltat jelez.

02: Egy pillanat... Nincs semmi baja, kérem. Tényleg foglalt.

Jancsi: Mondja, kisasszony kedves, nem tud egy másik számot ugyanabban a házban? Meg akarom ugyanis kérni az illetőt, szóljon a feleségemnek, hogy fejezze már be a beszélgetést, ugyanis fontos közölnivalóm van.

02: Tessék bemondani az illető előfizető nevét.

Jancsi: Nem ismerek senkit.

02: Akkor hagyjon békén, kérem, sok a dolgunk.

Jancsi: (tárcsázik) Hét...öt...négy...három... Megint foglalt... Hopp, van egy ötletem... (ismét tárcsázik) Halló, zéró-három?

03: Igen, zéró-három, tessék!

Jancsi: Kérem a rádió számát!

03: 15-26.

Jancsi: (tárcsázik, mormogja) 15-26... Most talán szerencsém lesz... Halló, rádió...

Rádió: Igen, mi tetszik?

Jancsi: Kérem, lehetne most azonnal leadni egy sürgős hirdetést?

Rádió: Miféle hirdetést?

Jancsi: Mondom a szövegét: „Rohanó János, Dózsa György utca 242 szám alatti lakos, a 75-43-as telefon előfizetője, térdenállva kéri Nusikát, az ő édes kicsi feleségét, hogy hagyja már abba azt a telefonbeszélgetést, mert férjének fontos közölnivalója van. Szilveszteri...”

Rádió: Ne csináljon rossz vicceket, elvtárs! (lecsapja a kagylót)

Jancsi: Most légy okos, domokos. Ááá, megvan! (tárcsázik) Halló... 02? Reklamációs osztály?

02: Igen, mit parancsol?

Jancsi: Elvtársnő drága, a 75-43 állandóan foglalt... A feleségem beszél... nem lehetne valahogy félbeszakítani? Sürgős közölnivalóm van.

03: Csak vidéki hívás esetén lehet.

Jancsi: Vidéki? Remek! Köszönöm, drága. (tárcsázik) Halló, 09? Kisasszony kedves, kérem, Nagyvárad 95-42-t. Szoboszlai lakás.

03: Milyen szám beszél?

Jancsi: 75-43.

03: Az ön számlájára, vagy a nagyváradira?

Jancsi: Bánom is én, csak kapcsolja azonnal!

03: Tessék tartani a vonalat.

Jancsi: Tartom, drága, tartom. Egy álló órája tartom már.

03: Kapcsoltam Nagyváradot.

Jancsi: (kétségbeesetten) Halló, Szoboszlai lakás. Te vagy az, Laci? Hallasz?

Laci: Miért kiabálsz úgy? Csak nem valami haláleset?

Jancsi: Még nem, de az is lehet. Ebbe bele lehet pusztulni.

Laci: De hát mi történt veled, kedves öregem? Mi lett?

Jancsi: Te Laci! Tégy nekem egy szívességet. Hívd fel a feleségemet, Kolozsvár 75-43, és mondd meg neki, hagyja már abba azt a sok felesleges telefonálást, mert sürgős mondanivalóm van.

Laci: Hát hívd fel magad, ember!

Jancsi: Igen, csakhogyan én itt vagyok Kolozsváron, egy nyilvános telefonfülkében, ő meg otthon ül a telefonunkon.

Laci: De ha foglalt, hogy beszéljek vele én?

Jancsi: Vidéki hívásra szétkapcsolják a városi beszélgetést.

Laci: Rendben van, öregem. Hívom azonnal.

Jancsi: Jó, jó, csak minél gyorsabban.

Laci: Rögtön tárcsázok is.

Jancsi: Csak meg ne üssön a guta addig.

(zenei függöny)

Nusi: (telefonba) Édesem, én mondtam neki, hogy ne járassa annyit a száját, mert abból baj lesz – de tudod, ő mindig okosabb... hiszen ismered... Be nem áll a csevegője egy percre sem. Ha az egyszer elkezdi...

09: Halló... 75-43? Tessék letenni a kagylót, vidéki hívás.

Nusi: Ki az, kérem? Miért zavarnak?

09: Nagyváradai hívás! Kapcsolom máris!

(zenei függöny)

Laci: Halló! Rohanó lakás?

Nusi: Igen, ki beszél?

Laci: Itt Laci. Szoboszlai Laci, a sógorod Nagyváradról.

Nusi: Ááá, te vagy az? No, mi történt, Lacikám?

Laci: Nem történt semmi, csak tedd már le azt a kagylót, keres az urad, és nem tud beszélni veled, mert állandóan foglalt a szám.

Nusi: Ááá, Jancsi? Mi lehet neki olyan sürgős mondanivalója? Éppen Lenkével tárgyaltuk... azt a macskát... tudod... Laci drága, várj, elmondom gyorsan neked is.

Laci: Majd máskor, Nusikám édes, majd máskor. Most tedd le a kagylót, mert Jancsinak sürgős

közölnivalója van.

(zenei függöny)

Nusi: (mérges) No de ilyet! (tárcsázik) Halló, Lenke?

Lenke: Ki kapcsolt szét?

Nusi: Ne haragudj, kérlek. A nagyváradi sógorom hívott fel... tudod, a Vanda ura... Nem ronda, hanem Vanda! Az! Tudod már! Hahahaha!

Lenke: Remek. De várj csak, én egy érdekesebb dolgot mesélek el neked, tudod, a múlt héten, az egyik délután elmentem vásárolni...

(beszélgetésbe beleúszik zene)

Jancsi: Öt perc... Nem, már hat telt el... Most már bizonyára sikerül... (tárcsázik) Foglalt... Megint foglalt... Hm, talán még Váradal beszél. Na, lássuk még egyszer... (tárcsázik) Bravo! Üdvözlő lövés, jerikói harsonák... és tuss a zenekarba! Csönget, végre csönget... Csönget!... Csönget! Csönget! (fájdalmasan leejti a hangját) És nem jelentkezik. Halló... A keresztanyját annak a... Halló...

Nusi: (Nyugodt, jókedélyű) Halló, ki az?

Jancsi: (ordít) Halló? Nusi, te vagy az?

Nusi: Miért kiabálsz úgy?

Jancsi: Kivel beszéltél egy órán keresztül?

Nusi: Egy órán keresztül? Ugyan, kérlek... Két perc sem volt... Tudod, Lenkével beszélgettem... Megígértem neki, hogy majd benézek hozzá egy szóra.

Jancsi: Én pedig beleőszülök a sok tárcsázásba.

Nusi: Jó, jó! Na, mondd, mit akarsz?

Jancsi: Hogyhogy mit akarok? Azt akarom, hogy öltözz gyorsan, mert megyünk Márinescuékhoz. És...

Nusi: És ezért szakítottad félbe a beszélgetést Lenkével? Tudod, milyen fontos megbeszélőnivalóm volt.

Jancsi: Drágám, telefonon nem szabad ilyen sokáig csevegni, csak a fontos dolgokat kell megbeszélni.

Nusi: Talán azt akarod mondani, hogy amit mi Lenkével beszélünk, az nem fontos és nem sürgős?

Jancsi: Hát mit beszéltetek?

Nusi: Elmondta, miért vezett össze Magda Babával.

Jancsi: (megadja magát) Már megint összevesztek?

Nusi: Képzeld, (élénken cseveg) csütörtök este a moziból jövet, a halványzöld ruha miatt... Tudod, az, amelyik úgy hasonlít az enyémmre...

Jancsi: A Romarta kék csíkosra?

Nusi: Arra. Szóval Magda azt állította, hogy az övé szebb, és ráadásul pedig...

Jancsi: (közbevág) Emlékszel, mit ugrált előttem Újlaki, amikor azt a sötétkék ruhámat vettem?

Nusi: Ilyenek az emberek, drágám.

Jancsi: Erről jut eszembe, még fiatalkoromban, mikor a könyvelésben dolgoztam... egy szép napon, amint éppen hazafelé mentem a hivatalból, találkoztam az utcán...

(az elhalkuló beszélgetésbe nevetséges zene torkollik be)

Red Szöllősi. Emisia 26.XII.1961